

møllerne her, kan der alligevel være nogen Tvivl om, hvad Meningen dermed havde været. Udvalgets Forslag gaar derfor ud paa at udslette den ligefremme Bestemmelse, at de skulle have Pension, men i dets Sted at indføre, at Spørgsmaalet skal afgjøres af Rigsdagen selv. — Med Hensyn til § 2 foreligger der flere Forslag til Forandringer. Der blev under 2den Behandling fremsat den Formenting, at, saaledes som § 2 er affattet, er det ikke klart, om ikke vedkommende Embedsmænd, som Paragrafen finder Anvendelse paa, fremdeles kunne henvende sig til Domstolene for at faa Spørgsmaalet om deres Pensionsberettigelse afgjort. For at fremhæve aldeles klart og utvivlsomt, at § 2 efter Flertallets Mening skulde forestaa saaledes, at dette ikke skulde kunne finde Sted, have vi fundet det rigtigt at foreslaa, at det ligefrem indføres, at Embedsmanden ikke angaaende dette Spørgsmaal skal kunne henvende sig til Domstolene. Det blev ligeledes under Forhandlingen om dette Punkt ved 2den Behandling fremsat, at, naar den nye Myndighed, som efter § 2 skulde oprettes, ikke skulde have nogen Afgjørelse af Sagen, men blot foretage Undersøgelsen af vedkommende Spørgsmaal, var det et for stort Raffineri at have 5 Medlemmer. Dette har Udvalgets Flertal kunnet give Medhold, og det foreslaar derfor, da det erede Thing ved 2den Behandling vedtog, at denne Pensionsmyndighed skal indskrænke sig til at foretage Undersøgelsen, at Tallet 5 skal nedsættes til 3. Den følgende Del af Forslaget er nødvendigt, naar Nedsættelsen af Antallet skal finde Sted, idet det, istedetfor hvad der nu staar, at 2 af de 5 Medlemmer skulle vælges af Medlemmerne, af de overordnede Domstole, bliver nødvendigt, naar Tallet nedsættes til 3, at bestemme, at kun Formanden skal vælges blandt Medlemmer af de overordnede Domstole. — Det nærmest derefter følgende Forslag sigter ligeledes til at udlade en Sætning, der bliver overflødig, naar Antallet nedsættes fra 5 til 3. — Forslaget om, at Paragrafens 5te Stykke bliver det 4de Stykke, vil det erede Thing let se er begrundet i, at det efter sit Indhold nærmest hører sammen med det 3die Stykke og derfor rettest bør knytte sig til

dette; 4de Stykke kommer, derimod ind paa en anden Materie og synes derfor ikke passende at burde blive staaende mellem, hvad der nu er 3die og 5te Stykke. — Forslaget under Nr. 5 gaar ud paa at foretage en Forandring i, hvad der nu er vedtaget, at en Afskrift af Forhørsprotokollen angaaende den foretagne Undersøgelse skulde tilstilles Finansministeren og i ethvert Tilfælde forelægges Folkethinget. Der har Udvalgets Flertal ment, at man burde gaa et Skridt videre og bestemme i Loven, at der i disse Tilfælde altid af Finansministeren skulde forelægges Rigsdagen et Lovforslag, hvorved Spørgsmaalet om Pension blev afgjort. Det forekommer mig klart, at naar Undersøgelsen ikke ender med nogen Afgjørelse, og Afgjørelsen skal ligge hos Lovgivningsmagten, vil det være nødvendigt at fastsætte, at Sagen altid skal bringes til Forhandling for Lovgivningsmagten, for at Spørgsmaalet kan blive endelig afgjort. Naar dette vedtages, vil det let ses, at sidste Stykke af Paragrafen maa lide en Forkortelse for at svare til det Øvrige. Det maa indskrænkes til at hedde: „Indtil Afgjørelsen har fundet Sted, er han berettiget til at oppebære Halvdelen af fuld sædvanlig Pension.“ Det Hele hænger jo saaledes sammen, at Vedtagelsen af en Del af, hvad der ligger for her, vil medføre Vedtagelsen af det Øvrige som Redaktionsændring. — Forslaget under Nr. 9 til § 6 tilsigter ikke nogen som helst Forandring i Meningen, men kun en Forandring i Redaktionen, der formentlig klarere og tydeligere giver den Mening, der skulde forbindes med, hvad der allerede staar. Det er saaledes kun en Redaktionsforandring, der her er bragt i Forslag.

Chr. Nimestad: Efter den Stilling, som jeg har indtaget til Spørgsmaalet om, hvor man skulde henlægge Afgjørelsen af det Punkt, om en Embedsmand havde gjort sig skyldig i Misligheder, der vilde kunne berettigede til hans Afstedigelse uden Pension, er det en Selvfølge, at jeg ikke har kunnet tiltræde eller deltage i at stille de Forslag, som af det øvrige Udvalg ere stillede til § 2. Jeg fastholder ganske vist